

Ragadozó, vagy élőhely probléma?

A kérdésre a válasz: mindkettő, és még megannyi más. Az utóbbi években az apróvad-gazdálkodók sokszor felteheték ezt a kérdést, de megoldást máig sem nagyon találhattak. De nézzük meg alaposabban a dolgokat! A következőkben ne statisztikát, vagy számadatokkal teletűzdelt irományt várjon tőlem a kedves olvasó, hiszen az a kutatók, biológusok feladata, inkább egy vadgazdálkodó szemén keresztül lássák e problémákat.

Számomra első helyen az élőhely probléma szerepel. Itt elsősorban az apróvadász területekre gondolok, melyek megyénk több, mint 70%-át teszik ki. Ha azt mondom, hogy az élőhelyekkel probléma van, nem minőségi, hanem mennyiségi problémára gondolok. Ezen belül is azt mondom: Nincs élőhely!

Tehát amikor az EU több tízezer forintot fizet hektáronként azért, hogy egy-egyebként kedvezőtlen talaj adottságú, de jó vadmegtartó-képességű bokros területet felszámoljanak, majd gyepeként kezeljék és marhát, vagy birkát legeltesse rajta kora tavasztól késő őszig, akkor mire számíthatunk apróvad terén? Semmire. Vagy amikor az egyik földtulajdonos a másik földjéből szánt át fél métert, vagy beszántja az árkokat, csak hogy több legyen a termés? Ne is álmodjunk, hogy ott valaha is füves mezsgye lesz! Rengeteg példát lehetne még említeni, hogy a földtulajdonosok (azok, persze akik nem érdekeltek a vadászatban) hogyan degradálják az élőhelyet. Ez ellen, mint vadgazdálkodók, nem tudunk mit tenni, hiszen a vadászati törvény szerint az okszerű

mezőgazdálkodás nem számít az élőhely zavarásának.

A különböző vidékfejlesztési programok keretein belüli élőhely fejlesztési programok feltételei sok gazdálkodó számára nem megvalósíthatók vagy betarthatóak. Ha pályáznak is, az esetek nagy részében akkor sem egyeztetnek a vadgazdálkodóval, pedig mindkettejük érdeke ez lenne.

Tehát az emberi kapzsiságot és irigységet megspékelve egy kis természeti katasztrófával (gondolok itt a tavalyi csapadékos időjárásra) ne csodálkozzunk az apróvad létszámon. Ez a pontos adatokra támaszkodva annyit jelent, hogy Fejér megyében a fácánra vonatkozó becslési adat 2010-ben 42.835 db, 2011-ben pedig mindössze 57 %-a, azaz 24.836 db.

A másik sarkalatos pont a ragadozó kérdés. A szőrmés ragadozók egyes fajai vadászhatóak, azonban a törvény szerint alkalmazható vadászati módszerek és eszközök vertikuma igencsak csekély. Nem beszélve a ragadozó madárfajok státuszáról. Habár a vadászok és az érdekképviselet is egyre gyakrabban feszegeti e témát, nemcsak rajtuk múlik, hanem van egy erősebb szervezet, a természetvédelem. Ennek a szervezetnek kéne belátnia végre, hogy a vadászok nem ragadozó madarakra szeretnének vadászni, hanem apróvadállományuk érdekében szeretnék egyes fajok állományát szabályozni. Ez persze történhetne térbeli vagy időbeli korlátozásokkal.

Itt utalnék a tavalyi, Fejér megyében indított ragadozó szinkronszámlálásra, melynek sikerén felbuzdulva idén több megye csatlakozásával szeretnék megismételni. A program célja, hogy meghatározott időn belül egyes ragadozó madárfajok külön engedéllyel limitált számban gyéritésre kerülhessenek, amennyiben az adott faj létszáma és kártétele ezt indokolja.

Péter Szabolcs
okleveles agrármérnök

